

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.727 van 28 april 2003
in de zaak A. 135.571/IX-3760.**

In zake : Hubert DE CLERCQ,
wonende te LONDERZEEL,
Watermolenstraat 36

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de minister van Werkgelegenheid,
2. de minister van Begroting,
3. de minister van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 71-72,
4. de minister van Sociale Zaken en Pensioenen,
5. de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de
openbare besturen,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 71-72,
6. de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en
Participaties, belast met Middenstand.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hubert DE CLERCQ op 18 april 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 13 maart 2003 betreffende het statuut van de managementsfuncties van administrateur-generaal en adjunct-administrateur-generaal van de openbare instellingen van sociale zekerheid;

Gezien de nota van de derde en vijfde vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 april 2003, om 15.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de derde en de vijfde vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van de verdediging en van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing duidelijk moet worden aangetoond;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, feiten en gegevens door verzoeker aangebracht moeten worden die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden, met andere woorden, aannemelijk moeten maken dat de schorsing, ingeval de vordering onderzocht wordt volgens de gewone procedureregeling inzake schorsing en de schorsing aldus eerst over een paar weken, doch binnen vijfenveertig dagen na het instellen van de vordering bevolen zou worden, onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat ernstig wordt genoemd, gerealiseerd

zou zijn en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst;

Overwegende dat verzoeker te dezen het volgende aanvoert :

“Uit zeer betrouwbare berichten, meent hij voldoende te kunnen afleiden dat de administrateurs-generaal, hun adjuncten en omgeving, ondertussen alles in het werk hebben gesteld om de proeven doorgang te kunnen laten vinden en dat momenteel alles in gereedheid zou gebracht worden voor de benoemings-besluiten, met het oog op de laatste ministerraad op 25 april 2003, waardoor de hoogdringendheid van de schorsing aangetoond wordt”;

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de proeven wel plaatsgehad hebben doch dat van gebeurlijke benoemingen geen sprake is in de Ministerraad van 25 april 2003; dat bovendien het bestreden koninklijk besluit gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad van 14 maart 2003 zodat verzoeker meer dan één maand heeft gewacht alvorens tegen dat besluit op te komen en dit bijgevolg voor hemzelf geen dringende aangelegenheid blijkt te zijn;

Overwegende dat er hoogdringendheid is indien een schorsing die pas zou tussenkomen na verloop van een gewone schorsingsprocedure onmiskenbaar te laat zou komen omdat het aangevoerde nadeel, dat ernstig moet zijn, dan al gerealiseerd zou zijn en niet meer, of alleszins heel moeilijk, hersteld kan worden; dat verzoeker als nadeel aanvoert dat hij het nut van zijn inspanningen om zich voor te bereiden op de nakende wervingsprocedures voor topambten in het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen en desgevallend van aanverwante parastatalen ziet teloorgaan, dat hij als 51-jarige nog verscheidene jaren zal moeten wachten om de kans te krijgen om zelf aangesteld te worden in een mandaatfunctie van administrateur-generaal of adjunct-administrateur-generaal omdat de aanstellingen zes jaar duren; dat de functie van administrateur-generaal/manager door de hervormingen Copersoc nog aan belang zal winnen en hij daarin niet de inbreng zal kunnen hebben die hij mocht verwachten; dat hij ook een moreel nadeel ondergaat omdat een grondwettelijk basisrecht om gelijk behandeld te worden is geschonden en dat hij als lid van het directiecomité van het RSVZ in de directieraad van die instelling waarvan hij deel uitmaakt geen advies heeft kunnen geven over de bestreden regeling; dat die nadelen onherstelbaar of minstens moeilijk herstelbaar worden indien de aanstellingen die het besluit mogelijk maakt zouden plaatsvinden op de Ministerraad van 25 april;

Overwegende dat verzoeker een maand heeft gewacht alvorens het onderhavige beroep in te dienen; dat dit in beginsel een negatie is van het begrip uiterst dringende noodzakelijkheid; dat zich te dezen geen enkel nieuw element heeft aangediend tenzij de bewering van verzoeker dat de aanstellingen tot mandaathouders imminent zouden zijn; dat zulks formeel wordt tegengesproken door de verwerende partij; dat overigens die aanstellingen zelf het voorwerp kunnen zijn van een schorsingsprocedure en derhalve noch definitief noch moeilijk te herstellen zijn; dat verzoeker bijgevolg niet aantoont dat zijn toevlucht tot de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid voor hem de enige uitweg zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig april 2000 en drie, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.